

„ÚS SITTE“

GALAMA'S en GALEMA'S DOOR DE EEUWEN HEEN

CRISIS

REUNIES

ASPERGES

**FAMILIEBOEK
en STICHTING**

25ste Jaargang december 2016

Van het bestuur Van de redactie

,Beste familie,

Kijk eens naar de colofon! Het wordt daar aardig leeg. Zoveel zelfs dat ik als samensteller van Ús Sitte het voorwoord moet schrijven “Van het bestuur”. Dat had ik eigenlijk niet moeten doen, leeg laten als statement. Afscheid moeten nemen van Nelly, dat was al een adering en nu, de volledig begrijpende beslissing van Haye om er ook mee te stoppen is een regelrechte ramp. De oorzaak: Het gevoel te hebben dat je het alleen aan het doen bent. Dan komt heel snel het moment waarop het niet meer leuk is om iets met en voor je familie te doen en is het kaarsje rap opgebrand.

Familieleden, nu even heel serieus, op 8 april 2017 is de komende “Brede Tafel” in Noflik in Easterein. Als zich dan niemand heeft aangemeld voor de tenminste drie vacatures in het bestuur, dan is er nauwelijks een weg terug van het genomen besluit: **STOPPEN MET DE STICHTING**.

Het bekende opgeheven vingertje, daar heb ik zelf een ongelofelijke hekel aan, maar kan het ook anders? De periode dat de “Brede Tafel” nog positief dacht is helaas voorbij. Toch moet er een manier zijn om een aantal van jullie zover te krijgen om met veel plezier deel te gaan nemen in het bestuur van onze familiestichting. Zelf denk ik dat dreigen met opheffen van de stichting niet zoveel nut heeft, het vingertje ook niet. Het vooruitzicht dat het ontzettend leuk is om met z'n allen te “werken” aan een hechte familiegemeenschap en familieleden te leren kennen die je nog nooit ontmoet hebt, moet al de stimulans zijn om onmiddellijk plaats te nemen aan de “Brede Tafel” en je verantwoordelijkheid als GALAMA/GALEMA nazaat te nemen. Tenslotte, het is niet alleen kommer en kwel, zeker niet altijd in het volle zonlicht, zijn er toch vele familieleden actief binnen de stichting. Zich beschikbaar stellen voor een bepaalde klus, zoals het laten welslagen van een familiedag of een grote reünie is ook mogelijk. Het is niet moeilijk deze onzichtbare colonne te mobiliseren en samen, als bestuur, leuke dingen voor onze familie te organiseren.

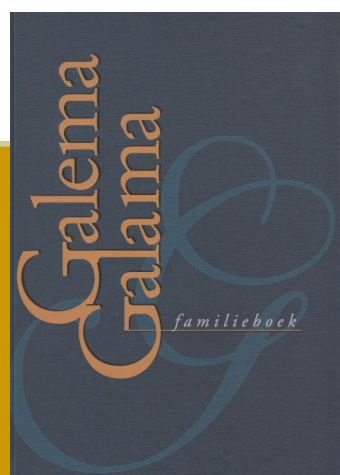
Het voordeel van de stukjesschrijverij is dat ik nu meteen kan doorgaan met “Van de Redactie”, Jullie begrijpen dat de afwezigheid van voldoende kopij mede schuldig is aan het late verschijnen van Ús Sitte”. Ook ik heb wel eens het gevoel dat ik het krantje voor mezelf aan het vullen ben, terwijl het eigenlijk de bedoeling was om het samen te doen. Verder wacht ik ook op een familielid, gaarne tweetalig, die me in mijn eenzaamheid wil helpen “Ús Sitte” in de lucht en op papier te houden.

Albert Jan Nossent

“MET Z’N ALLEN”.

Ons familieboek is voor alle donateurs te verkrijgen voor € 10,-- + portokosten

Colofon

Bestuur Stichting „Galama’s en Galema’s door de eeuwen heen“

Vacant	Voorzitter.
Jan Galama	Festiviteiten.
Gerard Galama	Secretaris, Website. Digitale stamboom
Vacant	penningmeester en website beheer.

Jaarlijkse contributie per automatische incasso.
 Krant-donateurs € 10,- en Web-donateurs € 5,-
 Inning op de 3e dinsdag in maart van het kalenderjaar.
 Incassant ID: NL49ZZZ410043680000
 IBAN: NL46RABO0308766814 BIC: RABONL2U

WEBSITE; www.galamas.nl**Redactie. Albert Jan Nossent** Vijzelpad 7 8051KL Hattem Tel. 0384442960Mailadres; a.j.nossent@kpnplanet.nl

ISSN 2468-7839

Dankzij een schenking van (r) Joep Galama (i2703) heeft de Stichting “Galama’s en Galema’s door de eeuwen heen” een mooie collectie boeken en kaarten verkregen.

De boeken zijn grotendeels door Joep’s vader Ysbrand Taeke (i2296) verzameld voor genealogisch onderzoek en uit interesse voor de geschiedenis van Friesland. Een aantal van deze boeken is ook gebruikt als naslagwerk voor het opstellen van het Galema-Galama Familieboek. De boeken en kaarten zijn op 1 december 2015 aan (l) Gerard Galema (i611) overhandigd.

De complete lijst is te vinden onder de knop Publicatie en dan onder Frieslandia.

VARIA

Herbenoeming burgemeester Galama in gemeentehuis

Burgemeester Galama

Creil Noordoostpolder

STADSKANAAL – Bij Koninklijk Besluit is burgemeester Baukje Galama (i3739) met ingang van 1 september herbenoemd tot burgemeester van de gemeente Stadskanaal. Maandagavond (31 aug) om 19.30 uur beëdigt Commissaris van de Koning Max van den Berg burgemeester Galama in het gemeentehuis. Na de beëdiging opent Van den Berg ter gelegenheid van de herbenoeming een foto-tentoonstelling in het gemeentehuis, met de hoogtepunten van de afgelopen zes jaar in de gemeente Stadskanaal. Naast hoogtepunten zijn foto's te zien van Knoalsters die een binding hebben met een bepaald onderwerp.

Het is best bijzonder dat de beëdiging van Galama in het eigen gemeentehuis zal plaatsvinden. Volgens een woordvoerder laat de provincie altijd de keus aan de burgemeesters of ze hiervoor naar het provinciehuis gaan of dat de Commissaris naar het betreffende gemeentehuis komt. "Dat moet dan wel net passen en vaak lukt dat niet". Volgens woordvoerder Marga Bertens van Van den Berg komt de commissaris naar Stadskanaal omdat hij na de herbenoeming ook de opening verricht van de foto-expositie in het gemeentehuis.

Het Fries wordt opgenomen in Google Translate. Vanaf februari 2016 kunnen mensen zinnen uit verschillende talen omzetten naar het Fries. In september 2015 wisten Friezen in slechts een week tijd ruim een half miljoen Engelse woorden om te zetten naar hun taal. Toen organiseerden verschillende instanties, zoals de Rijksuniversiteit Groningen, vertaalmarathons waar iedereen aan mee kon doen. Ook hebben basis- en middelbare scholen zich ingezet om zoveel mogelijk te vertalen. "Het leefde in de hele provincie", zegt initiatiefnemer en gepensioneerd woordenboekenschrijver Anne Dykstra. "Dit betekent dat we digitaal aanwezig zijn en dat is erg belangrijk voor een taal."

Uit de "Veldpost": De ouders van Beant Dijkstra zijn Jan Dijkstra en Hiske de Boer. De moeder van Hiske is Truke de Boer-Galema. Truke is een zus van mijn vader en is 103 jaar oud. Jan Galema uit Burgwerd

Beant Dijkstra uit Warns laat melkkoeien halve hectare per dag begrazen

'Eiwit uit gras optimaal benutten'

Weidegang is een belangrijke pijler in de bedrijfsvoering van Beant Dijkstra uit Warns (FR). Op de percelen aan de boorden van het IJsselmeer laat hij zijn koeien op stroken van een halve hectare per dag grazen. De manier van werken past het beste bij het bedrijf en de ondernemer zelf. „Ik typeer mezelf niet als een graslandboer, maar ik wil wel de eiwitten uit gras optimaal benutten.”

Quad speelt een cruciale rol in weidegangstelsel op het melkveebedrijf van Beant Dijkstra.

Eerste „Brede Tafel“

Gerard Galama

Grutte Pier veroorzaakt beroering in Easterein

Zaterdagmiddag 2 april 2016 was het toneel van weer een gezellige bijeenkomst van de Brede Tafel van de "Galama's en Galema's door de eeuwen heen" bij "Noflik" in Easterein. Haye Galama (i3737), Gerard Galema (i611), Jan Galema (i3700), Maikel Galama (i3642), Nan Galema (i5059), Albert Jan Nossent (i123), Anno Galema (i3704), Jetske Zeinstra, Jan Rein Galama (i2712), Sjoerd Galema (i5239) en Eelco Galama (i3004) waren hierbij aanwezig.

Men wisselde van gedachten over de zaken die net daarvoor in het bestuur van de familiestichting waren gepasseerd: de bezittingen van de stichting, de financiële positie, de uitbreiding van de informatie op de website en de inhoud van de familiekrant van het voorjaar 2016.

Er was veel ruimte gemaakt om uitleg te geven over het Grutte Pier-project. Maikel vertelde wie Grutte Pier was en hoe de verwantschap tussen de families van de Galama's/Galema's en Grutte Pier is vastgesteld door Tresoar. Gerard liet zien wat er met de database van dit project gedaan kon worden, zoals het maken van parenteel- en kwartierstaten (grafische voorstelling van een stamboom). Naar aanleiding hiervan werd ook nog getoond wat er op dit terrein met de digitale stamboom van de Galama's-website mogelijk was.

Een aantal aanwezigen sloot de middag af met een korte wandeling door het mooie Easterein en een voortreffelijke maaltijd bij "Noflik".

Er werd (onder voorbehoud) afgesproken dat de volgende bijeenkomst van de Brede Tafel gehouden zou worden op 24 september 2016. Indien de zaal op deze datum niet beschikbaar is zal de bijeenkomst op zaterdag 10 september plaats vinden. Te zijner tijd wordt dit via de website en de mail bekend gemaakt.

Tweede „Brede Tafel“ in crisissfeer bijeen

Gerard Galama

Bij de bijeenkomst van de "Brede-Tafel" van 10 september 2016 bij Noflik in Easterein was er maar een beperkt aantal aanwezigen. De wijziging van de oorspronkelijke datum (24 september) was mede debet aan een groot aantal berichten van verhindering. Aanwezig waren: Haye Galama (i3737, Breukelen), Jetske Zeinstra, Gerard Galema (i611, Utrecht), Frans Boersma (i539, Drachten) en Albert Jan Nossent (i123). Door de aankondiging van Haye dat hij stopt met zijn activiteiten voor het bestuur van de Stichting "Galama's en Galema's door de eeuwen heen" stond deze bijeenkomst vrijwel volledig in het teken van overleg over de gevolgen hiervan.

Door het vertrek van Haye moeten in ieder geval zijn taken als penningmeester en secretaris worden overgenomen. "Haye wil deze taken op goede wijze maar uiterlijk vóór 8 april 2017 overgedragen hebben". Verder zal het onderhoud van de Galamas-website en de digitale stamboom overgedragen moeten worden. Met name de taak van penningmeester behelst ook het beheer van de donateuradministratie. Gerard heeft al een aantal taken van het secretariaat en een deel van het onderhoud van de website en de stamboom overgenomen.

Het bestuur heeft ook al een jaar geen voorzitter meer. Na het vertrek van Nelly Galama bestaat het bestuur nog uit twee personen. Dat is te weinig om de lopende zaken te kunnen regelen, laat staan om een reünie of donateursdag te organiseren.

De aanwezigen waren het er over eens dat het bestuur van de stichting versterkt moet zijn voor de eerstvolgende bijeenkomst van de Brede Tafel. Als dit niet gebeurt, staat het voortbestaan van de stichting op het spel.

Besloten werd begin 2017 een brief naar de donateurs over deze situatie te sturen, met een dringende oproep om zich te melden voor versterking van het bestuur. Een ander onderwerp dat aan de orde kwam, was de familiekrant "Ús sitte". Door het gebrek aan kopij is die dit jaar nog niet verschenen. Redacteur Albert Jan is sterk afhankelijk van materiaal dat bij hem aangeleverd wordt en constateerde dat dit maar zeer mondjesmaat gebeurt. De Brede Tafel was het met hem eens dat versterking van de redactie zeer wenselijk zou zijn. De datum voor de volgende Brede Tafelbijeenkomst is ook vastgelegd: **zaterdag 8 april 2017, om 14.00 uur, bij "Noflik" Easterein.**

Zet deze afspraak alvast in uw agenda.

Asperge op historische zeebodem

Uiterwaarde van weleer is 'het witte goud' welgezind

Met een afgeronde opleiding als agrotechnoloog (landbouwuniversiteit Wageningen) had hij achter een bureau ongetwijfeld carrière kunnen maken met een vet salaris in het verschiet, maar Titus Galema wroet liever als vrije boer met zijn handen in het fijne zand. Voor dag en dauw staat hij op en een uur voor middernacht legt hij zich te ruste. Een paar maanden lang. Onafgebroken. Want dat lot is de aspergesteker beschoren. Na de langste dag (21 juni) is er weer tijd om op adem te komen.

Een bijzondere aspergeboer die Titus. Hoogopgeleid en zich bewust van de historische grond waarop zijn ouderlijk huis staat. Zijn Friese opa was een van de eerste honderd landbouw-pionieren die na de drooglegging van de Noordoostpolder een stuk grond van 22 ha kregen toegewezen. „En daar zijn we nog steeds een beetje trots op”, zegt Titus, verwijzend naar vader Simon (60) met wie hij het boerenbedrijf nabij Marknesse runt. Simon was degene die het bedrijf uitbreidde met een stuk grond dat in het verleden buiten de dijk lag. Een uiterwaard met ongekend fijn Blokzijler zand dat vocht door zijn unieke structuur weet vast te houden en dat de asperge een warm hart toedraagt. Zuiderzee-asperge noemen Titus en Simon hun biologische product dat net iets anders smaakt dan een 'gewone' asperge en zich daardoor onderscheidt. Biologische aspergeklekers zijn toch al dun gezaaid in dit land, op de voormalige Zuiderzeebodem vind je ze verder niet.

Kunstmest en gewasbeschermingsmiddelen zijn uit den boze. De Galema's bemesten de grond met stront van hun eigen koeien van het Zwitserse merk Siementhaler, een taai ras dat niet alleen goede melk maar ook mals vlees levert. Met dat vlees staat Simon op de Zwolse markt, in het seizoen neemt hij en passant een paar emmers Zuiderzee-asperges mee. Duurzaam werken staat hoog in hun vaandel geschreven. Eigenhandig (letterlijk) helpen ze de aspergekever om zeep. Of beter gezegd, de vraat-

zuchtige larf van dit beest die zich kort na het seizoen tegoed doet aan de bladeren van de plant die honderd dagen (volle zomer) nodig heeft om onder meer licht om te zetten in suikers. Lukt dat, dan ligt er het jaar daarop weer een rijke oogst in het verschiet, zo'n 6000 kilo per hectare. Superasperges die vanwege de biologische aanpak de ruimte krijgen (minder aspergeplanten per hectare) en langzamer groeien dan hun soortgenoten. En dat proef je, weet Titus Galema, die gerenommeerde horecabedrijven (Kaatje bij de Sluis in Blokzijl) tot zijn klanten mag rekenen. Maar ook particulieren kunnen terecht op de hoeve die is vernoemd naar de priester-mysticus-journalist-verzetsman Titus Brandsma die in concentratiekamp Dachau door de nazi's werd vermoord. Titus Galema is dan ook niet alleen fier op de historie van de Titus Brandsmahoeve waar ook aardappels, aardbeien en groenten worden verbouwd, maar ook op de naam die hij draagt. Achthonderd meter verderop ligt de aspergegrond, die naast witte ook groene asperges voortbrengt. „Ik eet liever witte”, geeft de zeer vriendelijke Titus toe.

Van heinde en ver komen de klanten, de Zuiderzee-asperge (anno 2008) heeft naam gemaakt. In dat jaar kwam landbouwexpert Titus terug uit Honduras en aanschouwde hij de eerste asperges. Al had hij voor zijn vertrek deel aan de plannen die aan de eerste oogst vooraf gingen. Sinds dik een jaar is hij honderd procent boer. Hij houdt van fysieke arbeid en werken in de buitenlucht. En hij wil zwoegend en ploegend zijn bijdrage leveren aan wat hij noemt het duurzaamheidsvraagstuk. Zeker hij wil een goeie boterham verdienen, maar passie gaat boven de poen. Hij lacht om het predicaat 'het witte goud'. Hij weet hoeveel arbeid hij in de asperge moet steken. Maar lucratief is het zeker. Zilver met een gouden randje vindt hij meer op z'n plaats. O ja, voordat hij het vergeet, leidt hij de verslaggever naar een plek waar een scholekster een ei heeft gelegd onder het plastic van het aspergebed. De vogel heeft een gaatje weten te vinden. Titus kan daarvan genieten. Een boer met de voornaam van een priester. Een man met een missie.

Hij weet hoeveel arbeid hij in de asperge moet steken. Maar lucratief is het zeker. Zilver met een gouden randje vindt hij meer op z'n plaats. O ja, voordat hij het vergeet, leidt hij de verslaggever naar een plek waar een scholekster een ei heeft gelegd onder het plastic van het aspergebed. De vogel heeft een gaatje weten te vinden. Titus kan daarvan genieten. Een boer met de voornaam van een priester. Een man met een missie.

Titus Galema (i4512) uit Marknesse is de beste aspergesteker van Nederland. De kweker won zaterdag in Blaricum het eerste NK Aspergesteken. Onder andere topkok Julius Jaspers zat in de jury.

Galema heeft binnen een kwartier de meeste goed verkoopbare asperges gestoken; 1450 gram.

Hij mag daarom op kosten van de organisator van het NK uitgebreid dineren in een sterrenrestaurant

de Stentor 12-06-2015

Nazaten van vrijheidsstrijder Grutte Pier Het Fries Archief Tresoar

Bisto der ek ien fan?

Het Fries Archief Tresoar heeft een groot project opgezet om nazaten te vinden van de Friese volksheld en vrijheidsstrijder Grutte Pier (ca. 1480-1520). Op de speciale website www.gruttepierdefamylje.frl kon onderzocht worden of men familie is van de beroemde Fries.

Over Grutte Pier (eigenlijk Pier Gerlofs Donia geheten) gaan allerlei, veelal mythische, verhalen rond. Hij wordt onder meer vermeld in de Canon van Friesland. In 1515 werd zijn boerderij door Saksische huurlingen geplunderd en zijn vrouw om het leven gebracht. Uit wraak begon hij een verzetsstrijd.

Hij voerde onder meer, samen met zijn neef Wijerd Jelckama, in 1517 een rebellenleger aan bij de Tweede Belegering van Medemblik. Aanvankelijk verzette hij zich tegen de Saksen, daarna tegen de Hollanders, die hem de bijnaam “Kruis der Hollanders” gaven. De Fries was onder meer actief op zee. In totaal zou hij 28 Hollandse schepen hebben gekaapt. In het Fries Museum in Leeuwarden is een zwaard van de vrijheidsstrijder te bewonderen. Hij was een boom van een kerel, donker van gelaat, breedgeschouderd, met een lange zwarte baard, van nature een ruw humorist, door de omstandigheden in een grote wreedaard herschapen. Uit persoonlijke wraak over bloedig onrecht, wat hem is aangedaan (in 1514) met het doden van bloedverwanten en de vernietiging van zijn eigendom, werd hij een vrijheidsstrijder.’

De dapperheid van Grote Pier, anno 1516, 19e- euws schilderij dat de strijd van Grote Pier verheerlijkt (Johannes Hinderikus Egenberger)

Volgens de overlevering hanteerde Grutte Pier in de strijd een uitspraak om te kunnen achterhalen wie Fries was en wie niet, zodat hij wist wie hij moest doden.

**“Bûter, brea en griene tsiis,
wa’t dat net sizze kin, is gjin oprjochte Fries.”**

„LIEF en LEED“

Geboren op 24 mei 2016 te Workum:

Jesse Galema, zoon van:

Arjen Galema(i893) en

Nynke Galema-de Vlugt.

65 getrouwd op 29 mei 2015 te Bolsward

Jacob IJsbrand Galama en

Johanna Galama Brandsma

geboren op 27 oktober 2016, Nora.

Dochter van Lotte Galema (i1000) en

Thomas Hemmen

Overleden,

Lutzen Kooistra(i292),

Walterswald 7 april 1932,

†Damwald 31 oktober 2016

Overleden,

Haye Galema(i5500),

Harlingen 1936,

†Heerenveen 2015

Overleden,

Rients Bonne Jellesma(i581),

Warkum 24 december 1947,

†Warkum 4 november 2016

Overleden,

Jan Galema(i5589),

Almenum 30 april 1928,

†Harlingen 19 augustus 2016

Overleden,

Elisabeth Alida Galama,

Blauhuis 19 september 1922,

†Rijckholt 7 april 2016

Overleden,

Elisabeth Margaretha Christina Galama Schueler,
Barneveld 2 juni 1921,

†Bunnik 20 juni 2016

Overleden,

Eelkje Galema Stellingwerf(i518)

Warkum 20 maart 1953,

†Warkum 20 april 2016

Overleden,

Wilhelmina Theresia maria Elshof, Wilma

Wijhe 26 mei 1960,

†Sneek 3 juli 2016

Overleden,

Ijpke Petrus Gregorius Flapper, Yvo(i3878),

Workum 17 juli 1961,

†1 september 2016

Zeer geslaagde neven- en nichtendag op 11 juni op de boerderij van Jan Galema te Burgwerd.

Oane Galama en Hiske Kramer

Door Anno Zeinstra

Het was september 2015 toen een aantal pake- en beppe zeggars van Oane Galama en Hiske Kramer het idee kregen om een neven- en nichten dag te organiseren. Een kleine commissie van 5 personen werd gevormd en ging aan de slag om de dag voor te bereiden. Het eerste wat gebeurde was een datum vaststellen en wel 11 juni 2016. Deze datum werd direct naar alle neven en nichten gemaild en was definitief. De commissie is een aantal keren bij elkaar op bezoek geweest om de dag verder aan te kleden.

De plek waar het moest gebeuren was natuurlijk Burgwerd, op de boerderij waar pake Oane en beppe Hiske hebben geboerd en waar een van onze ouders zijn geboren. Jan Galema (H & A), de huidige bewoner was direct enthousiast, maar dan moet er eerst nog wel even wat opgeruimd

worden, waren zijn woorden. Na een aantal bijeenkomsten had de hele dag al aardig vorm gekregen. Om de kosten per persoon zo laag mogelijk te houden, hadden we de gelegenheid geboden dat de familieleden de dag konden sponseren. Nou, daar is flink gebruik van gemaakt, zodat de commissie niet met problemen zaten dat het te duur zou worden.

Op 1 april is de commissie in Burgwerd geweest om alles te bekijken en hoe we het, het beste konden indelen. Afgesproken werd dat we allemaal op 10 juni zouden komen om de hele locatie te versieren. Met een lint van vlaggetjes van wel 400 meter, ballonnen, groen en takken uit de tuin en de Nederlandse- en Friese vlag was de locatie perfect aangekleed. Ook hadden we nog oude spulletjes van pake en beppe in de schuur tentoongesteld. Een oude jurk van beppe, een kop en schotel, de gereedschapskist van pake, zijn dubbelloopsgeweer en nog veel meer.....

Nadat iedereen eerst een mooie schriftelijke uitnodiging had ontvangen, kwamen ongeveer 60 neven en nichten naar Burgwerd. De ooms en tantes (leeftijd tussen de 85 en 95 jaar) waren ook aanwezig en onze eregasten, behalve tante Truke (102 jaar) uit Heerenveen was er niet bij. Oom Sjoerd was zelfs door de lichte regen op de fiets uit Uittewellingerga gekomen.

Het was een hartelijk weerzien en begroeting op deze dag, die eerst een beetje regenachtig begon. Sommigen hadden elkaar in vele jaren niet gezien. In de schuur was koffie en een speciaal stuk oranjeboek met een fotootje van pake en beppe erop. Het smaakte prima, maar enkelen wilden pake en beppe niet opeten, ze vonden het veel te mooi.

In een kort welkomst woord door dagvoorzitter Anno Zeinstra (M & G) memoreerde hij dat het 23 jaar geleden was dat we ook zo'n dag hebben gehad en sprak de wens uit dat het weer zo'n gezellige en onvergetelijke dag mocht worden. Ondertussen was het weer al 'n beetje opgeknapt en konden we naar buiten, want met z'n allen op de skuurreed was wel een beetje krap. Na wat gezellig bijkletsen met elkaar was het alweer tijd voor de lunch, heerlijke soorten soep, belegde broodjes en natuur-

lijk Frieske krinten- en sûkerpofkes. Ondertussen waren Gokky en Siepje de Boer (P & T) al begonnen met Friesse liedjes te zingen die van harte werden meegezongen, begeleid door Siepje met de trekzak. Tjonge..... wat ontstond er een gezellige sfeer.

Na de lunch waren er een paar vrije uurtjes en velen liepen een deel van het "Aldekleaster kuierpaad", door de weilanden en bezochten het kleine museum ergens op de route. Anderen bleven op de boerderij en bekeken op een groot scherm allerlei foto's van vroeger toen we nog zoveel jonger waren, van pake en beppe en alle ooms en tantes. De zon was ondertussen flink gaan schijnen en meerdere ooms en tantes zaten zelfs met de "jeugd" buiten te klaverjassen. Verhalen werden verteld over van pake in Burgwerd en over de boerderij van diens broer Michiel.

Om ongeveer 4 uur 's middags was iedereen weer op de boerderij terug was. Toen gingen we eerst allemaal met elkaar op de foto op het "hiem" voor de boerderij, alle ooms en tantes keurig zittend op 'n stoel, de rest staand of liggend in het gras er omheen. Hierna was het tijd geworden om een toast uit te brengen op onze familie. Als leuke activiteit hadden we een soort quiz samengesteld waarbij het niet ging om het juiste antwoord, maar meer het prachtige verhaal wat er achter zat. Bijvoorbeeld; Waarom kocht pake een Russisch paard?.....De ooms en tantes stonden bijna voor de microfoon te dringen om het verhaal nog mooier te vertellen. Wat hebben we met elkaar gelachen. Het was een schot in de roos, bedacht door Hiske Galama (M & A). Namens tante Truke bracht Bettie de Boer (P & T) een toespraak naar voren, die oud-oom Michiel had uitgesproken toen oom Piet en tante Truke 25 jaar getrouwd waren. Heel bijzonder.

Aan het eind van de dag was er een heerlijk koud en warm buffet, waar iedereen van genoten heeft. Tevens werden er weer gezellige liedjes gezongen en werd iedereen bedankt die een bijdrage aan deze dag hadden geleverd, in het bijzonder Jan Galema voor het beschikbaar stellen van de locatie. Tante Bettie bedankte de commissie en gaf elk lid van de commissie een prachtige bos rode rozen, welke wel 3 weken hebben gestaan. Het was ongeveer half negen dat iedereen zeer voldaan en terugkijkend op een onvergetelijke dag huiswaard keerde. Het moet maar niet weer 23 jaar duren.

100 jaar

Op drie september 2015 is Evert Hugo Galama, geboren in Dedgum 100 jaar geworden

Van de Stichting "Galama's en Galema' door de eeuwen heen" ontving Evert een bos bloemen. Op bijgaande foto staat hij net het kaartje te lezen.

Familieëunie van de Galema's in Delft: september 2016!

Nanne en Ottje

Familiereünie Oud en nieuw

Nadat in april 2009 de eerste familiereünie van de Galema tak (Oosterend) in Workum werd gehouden, gevolgd door een tweede bijeenkomst in mei 2014 in het Zuid Limburgse Epen, was Delft de plaats voor de derde – en belijst niet de laatste – familiebijeenkomst van de nakomelingen van Nanne Galema (15038) en Ottje Teerenstra.

Vanuit diverse plaatsen uit onder meer Friesland, Noord-Brabant, Gelderland en Limburg kwam een veertigtal familieleden (kinderen en kleinkinderen van Nanne en Ottje) op zaterdag 24 september 2016 bijeen in het “Oude Postkantoor” aan een van de vele grachten die Delft rijk is.

Deze reünie werd georganiseerd door Laurens en Roos Sierkstra, de zoon en schoondochter van Anna Galema geb. 13-03-1933, (dochter van Nanne Galema en Ottje Teerenstra) en Johan Sierkstra. Anna en Johan huwden in 1956 en vestigden zich daarna in het Zuid-Hollandse Delft, alwaar hun drie zonen Johan, Nanne-Jan en de eerder genoemde Laurens geboren werden.

Delft, stad van Willem van Oranje, vader des vaderlands, wiens praalgraf in de Nieuwe Kerk aan de Markt een prominente plaats heeft gekregen, net zoals zijn nazaten de Oranje's, de leden van het Koninklijk Huis, die hier hun laatste rustplaats hebben gevonden in de koninklijke grafkelder: van stadhouder Willem V tot koningin Juliana. Een stamboom (!) aan de wand van deze historische kerk, getuigt van de rijke en lange geschiedenis van ons koningshuis. De Nederlandse koninklijke familie en Delft delen verleden, heden en toekomst.

Delft is op deze prachtige en zonnige zaterdag “the place to be” voor de Galema's. Onder een strakblauwe hemel vergapen de familieleden zich aan de vele bezienswaardigheden die Delft rijk is: de reeds eerder genoemde Nieuwe Kerk, de Prinsenhof (de residentie van Willem van Oranje, waar hij op 10 juli 1584 zo tragisch aan z'n einde kwam door de kogels, afgevuurd uit het pistool van Balthasar Gerards), de Oude Kerk, het Vermeer Centrum, het prachtige stadhuis aan de Markt enz.

Tijdens de lunch komen de tongen los en worden verhalen en anekdotes van vroeger weer aangehaald. De tijd van weleer de familiegeschiedenis blijft toch steeds weer aantrekkingskracht uitoefenen op de Galema's. Met de stad Workum, waar heit en pake Nanne Galema, samen met mem en beppe Ottje Teerenstra het grootste deel van hun leven hebben doorgebracht aan het Houtmolenstreekje, als middelpunt van al deze rijke verhalen.

Met name hun nog in leven zijnde dochters Jet (geb. 11-11-1935) en de eerder genoemde Anna vertellen hoe het vroeger was, maar ook de inmiddels 82-jarige (oom) Piet Bosma, de echtgenoot van (tante) Jet en (tante) Annie (geb. 16-05-1941, echtgenote van de in 1997 overleden Romke Galema) delen mee in de verhalen van weleer. Van de 27 kleinkinderen van Nanne en Ottje (twee hiervan zijn inmiddels overleden) is een groot aantal met partner aanwezig en deelt mee in de verhalen en herinneringen die zij persoonlijk aan het verleden hebben. Uiteraard gaan hun gedachten ook uit naar hen die niet meer onder hen zijn maar in herinnering en verhalen voortleven. De vier zonen van Nanne (overleden 07-01-1969) en Ottje (overleden 18-12-1995): Jan, Klaas, Siep en Romke, de schoondochters Mia en Betty, alsmede schoonzoon Johan. Regelmatig worden hun namen genoemd in veelal aanstekelijke anekdotes en aldus leven zij voort: met een lach en een traan!

Na de lunch verplaatst het gezelschap zich naar een van de boten en volgt een rondvaart door de grachten van Delft. Aandachtig luistert men naar de verhalen en uitleg van de gids die hen meeneemt in het verleden en heden van de stad Delft. Blikvanger is de reeds tien eeuwen Oude Kerk die ook wel de Delftse “Toren van Pisa” wordt genoemd: de toren heeft halverwege een knik en van daaruit metselde men “loodrecht” verder; uiteindelijk staat deze toren bijna twee meter uit het lood. In deze kerk liggen beroemdheden als de schilder Johannes Vermeer en Piet Hein, opperbevelhebber van de Nederlandse marine tijdens de tachtigjarige oorlog, begraven.

Maar ook de gebouwen van de voormalige VOC (Verenigde Oost Indische Compagnie) hebben de aandacht van de familieleden.

Delft, Prinsenvstad wordt aldus onder de toeziende ogen van de geïnteresseerde Galema's aan bewonderende bliken onderworpen. De stad Delft is het resultaat van verbouwingen en restauraties, van rampen en geweld, van goederen tijden en bloeiende welvaart.

Na de rondvaart zoeken de Galema's op deze “gouden” septemberdag verkoeling op de vele terrassen die deze stad rijk is; met name de Markt en de Beestenmarkt zijn in dezen populair. Onder het genot van diverse drankjes is het goed toeven voor de Galema's; de meesten maken er overigens een lang weekend van en verblijven enkele nachten in verschillende sfeervolle hotels die deze stad rijk is: de mearwaerde fan it libben sit him dochs yn it genietsjen!!

Een klein aantal “fanatiekelingen” – men noemt zichzelf doorzetters – spoedt zich naar de bijna 109m. hoge toren van de Nieuwe Kerk en beklimt de 376 traptreden om daarna moe maar voldaan te genieten van het prachtige uitzicht van Delft en omgeving op een hoogte van 85m.

Dit onder het goedkeurend en toeziend oog van Hugo de Groot (Hugo Grotius), rechtsgeleerde, schrijver en humanist (geboren in Delft in 1583), die vereeuwigd is in een standbeeld voor de Nieuwe Kerk en in diezelfde kerk zijn

laatste rustplaats heeft gevonden.

Aan het begin van de avond begeven de Galema's zich wederom naar het 't Postkantoor in de Hippolytusbuurt om zich tegoed te doen aan een overheerlijk diner. Tijdens en na dit diner komen de tongen uiteraard weer los, veelal onder het genot van een of meerdere drankjes: men ziet en spreekt elkaar immers niet elke dag.

De nakomelingen van Nanne Galema (geb. in Greonterp 23-10-1894) en Ottje Teerenstra

(geb. in Wolsum 29-10-1899), die hun huwelijkse verbintenis aangingen op 07-05-1921 in Wymbritseradeel, kijken wederom terug naar het verleden, tevreden genietend van de geneugten van het heden, vooruitblikkend naar wat de toekomst hen nog brengen zal.

Een bekend Fries gezegde luidt immers: “Lear fan juster, dream fan moarn en libje hjoed”.

Na Workum (2009), Epen (2014) en Delft (2016) – met dank aan Laurens en Roos - zal deze van het leven genietende en alsmaar uitdijende Galema tak zich voor een vierde reünie treffen in hun heitelân Fryslân. Geheel in de lijn met de traditie en opvolging heeft Thijs Galema (15081) uit Bolsward zich spontaan aangeboden om dit fami-lietreffen over twee jaar te organiseren.

Waarvan akte! Oant sjen in 2018!!

Nan Galema (15059) Kleinzoon van Nanne en Ottje.

Stein, oktober 2016.

Beste donateurs en familieleden,

In de Ús sitte van december 2014 vertelde Albert Jan Nossent dat ik aankondigde kopij voor de volgende nieuwskranten zou willen leveren. Ik ga een poging doen daar gehoor aan te geven. Als geïnteresseerde in de Gale/ama familie wil ik mij toch eerst even voorstellen.

Ik ben geen Galama en ook geen Galema maar mijn familienaam is Boersma. Mijn voorouders woonden in de omgeving van Oostervierum en Warga en later in Sloten. Zelf woon ik in Drachten en heb mijn hele werkzame periode bij Philips gewerkt als werktuigbouwkundig constructeur.

Als hobby heb ik altijd al belangstelling gehad voor het uitzoeken van families en de daarbij behorende verbanden. Mijn grootmoeder aan moederskant: Anna de Boer –Vallinga was daar ook altijd mee bezig en vertelde daar graag over, zoals wat de families mee maakten met jong overleden gezinsleden, de crisistijd, ziektes in het vee, boerderij branden, wateroverlast en noem het maar op.

Vaak blijkt dat de genealogen de meeste interesse naar de familie van de vrouwen uitgaat. Ook mijn interesse gaat uit naar het verzamelen van bidprentjes van de Friese families.

Ik ben actief lid van het Galama's en Galema's "stamboomteam". Mijn bijdrage aan dit team is nu foto's uit het familieboek te digitaliseren en daarna over te zetten op de familie site.

Het is een interessante, nauwkeurige en tijdrovende klus. Om op deze manier bezig te zijn met de foto's verdiep ik mij nog meer in de verhalen uit het boek van de Galama's?Galema's. Zo ook kan ik de verhalen van mijn grootmoeder beter plaatsen en familie verbanden nog beter herkennen.

Ik ben getrouwd met Minke Graafsma. In het familieboek vermeld op blz. 70, als Monica links bovenaan op de bladzijde. Haar persoonsnummer op de site is I538. Wij zijn beiden in Workum opgegroeid. Minke is een dochter van Doede Graafsma en Antonia Elizabeth Galema. Antonia is een dochter van Gerardus Galema en Ytje Teernstra. Dit gezin heeft gewoond in Blauwhuis daarna te Nijhuizum, een buurtschap bij Workum. Gerardus Galema is weer een nazaat van Jan IJsbrands Galema.

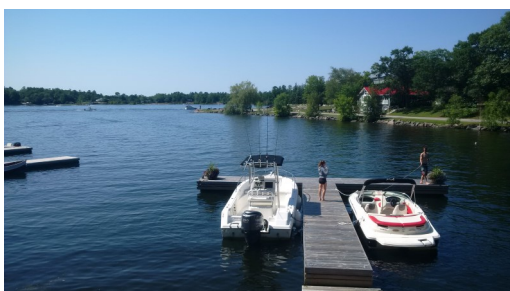
Achter de familie foto's en data zitten vaak ook de familie- en persoonlijke ontwikkelingen, verhalen en belevingen. Daar wil ik graag over schrijven en jullie informeren d.m.v. Galama en Galema familieleden te interviewen.

Ik kies daarvoor in willekeurige volgorde de neven van Minke die "Gerard" heten nazaten van Gerardus en Ytje Galema. Ik begin met Gerard Galema uit Bedum! Ik kan me nog herinneren dat Gerard verhalen van zijn familie in de Bolswarder Courant schreef. Dat zal geweest zijn ± 1975. Gerard zal er vast wel op terugkomen. Het verhaal van Gerard bieden wij jullie aan in deze Ús Sitte.

Met vriendelijke groet, **Frans Boersma**

We had a family reunion. It was eight years ago we were all together, my two sons and my 3 klein kinderen , Fenny

LEEWARDER COURANT

14 oktober 2015, pag. 26

Vol trots wijst Bas aan dat hij jarig is

HANS WILLEMS

APPELSCHA Praten heeft de verstandelijk gehandicapte Bas (28) nooit gedaan. Communiceren gaat de laatste tijd beter dankzij een hulpmiddel dat De Friesland Zorgverzekeraar belooft met een aanmoedigingsprijs van 5000 euro.

Zoek het dichtbij huis. Dat is de les van het project waarmee **Felco** en **Ria Galama** uit Leeuwarden een prijs wonnen voor vernieuwingen in de zorg, uitgelooft ter gelegenheid van het 200-jarig bestaan van De Friesland Zorgverzekeraar.

Hun zoon Bas is verstandelijk gehandicapt en heeft nooit kunnen praten. Hij heeft het naar zijn zin in OlmenEs, maar het is soms lastig om te peilen wat hij wil. In de instelling in Appelscha wonen 131 volwassenen, van wie een aantal net als Bas grote moeite heeft om zich verstaanbaar te maken.

Menno, broer van Bas, bedacht er iets op, in samenspraak met het personeel van de instelling op antroposofische grondslag. Via een app ontwikkelde Menno een hele reeks plaatjes die zijn broer steeds beter weet te herkennen om er mee te communiceren.

„Laatst kon hij voor het eerst aan-

‘Lezen en schrijven kan hij niet, maar met de iPad is hij verrassend goed’

wijzen dat hij die dag jarig was”, vertelt moeder Ria. „En bij de maaltijden wist hij ineens duidelijk te maken dat hij naast kaas en vleeswaren ook pindakaas op zijn boterhammen blijft. Lezen en schrijven kan hij niet, maar met de iPad is hij verrassend goed.” „Het lijkt of er wat nieuwe deurtjes zijn geopend bij Bas”, vult vader **Felco** aan.

Ook de medewerkers van OlmenEs zijn opgetogen over de ontwikkeling van Bas, die al elf jaar in het huis woont. De instelling werkt al veel met hulpgebaren, pictogrammen en andere hulpmiddelen bij de communicatie. De ervaringen met Bas leren dat de aanpak nog individueller moet en dat bewoners soms tot meer in staat zijn dan gedacht werd.

Met de aanmoedigingspremie van 5000 euro kan de app verbeterd en uitgebreid worden en toegepast bij anderen. **Felco Galama**, penningmeester van de cliëntenraad, vindt het een mooi bewijs dat het samen optrekken van naasten, begeleiders en deskundigen tot de betere zorg kan leiden. „En de medewerkers van OlmenEs leren er zelf ook weer van.”

Tien keer prijs van De Friesland

In de tweede ronde van de jubileumactie beloofde De Friesland tien ideeën voor zorgvernieuwing. Een greep uit de winnaars: Peter Teeuwen bedacht HobbyOmdeHoek, een platform om mensen die in een sociaal isolement leven, dicht bij elkaar te brengen. Geesje Duursma uit Garyp werkt met andere ouders aan een campus voor kinderen met autisme

die normaal tot bovengemiddeld begaafd zijn. Jayant Bhagwanie werkt met anderen aan een rook- en alcoholvrij jongerencentrum in Heerenveen. De verpleegkundigen Alie de Groot en Tine de Boer willen in Heerenveen voorlichting organiseren over het fit houden van het brein.

> www.defriesland200.nl

Eelco Galama ontvangt de cheque van De Friesland-bestuurder Steven Hofenk. Rechts een medewerkster van OlmenEs.

FOTO DE FRIESLAND

EEN LIEFHEBBERIJ VAN START TOT FINISH

Gerard Galema

Om bij het begin te beginnen. Mijn grote hobby stamboom- of familieonderzoek, heeft zijn oorsprong begin zestiger jaren van de vorige eeuw. Als "broekkie" van nog geen twintig jaar ben ik dan werkzaam als loketbeambte bij een postkantoor in 's-Gravenhage. Op zekere dag komt een meneer geld storten op een spaarbankboekje. De naam van de spaarder luidde IJsbrand Galema. "Hé, dat is bijzonder onze achternamen zijn eender. Zijn wij soms familie van elkaar" was mijn enigszins verbaasde opmerking in zijn richting. Uiteraard was het toen daar niet het moment om er verder op in te gaan.

Bij een latere afspraak bij IJsbrand thuis in Leidschendam bleek inderdaad dat wij familie waren. Althans dat bleek toen wij de door hem en mij verzamelde gegevens over de Galema's samen hadden bekeken. IJsbrand bleek een nazaat te zijn van Nicolaas een broer van mijn betovergrootvader Jan IJsbrands. Maar ik zag nog meer mappen. Wat zou daar in zitten? Mijn nieuwsgierigheid was gewekt. Indrukwekkend wat daar allemaal in zat. Een verzameling aan informatie, compleet met familiewapens waarmee IJsbrand probeerde een mogelijk afstamming te vinden tussen zijn familie en de adellijke Galama's.

Mijn belangstelling voor verder onderzoek naar mijn familie was gewekt. Deze werd nog sterker toen ik na verloop van tijd samen met IJsbrand in kontakt kwam met pater Sijbrand Galama uit Heerlen. Pater Sijbrand, een nazaat van Gaele/Michiel, een andere broer van mijn betovergrootvader, beschikte net als IJsbrand over een aanzienlijke hoeveelheid familiegegevens. Ik mocht van hem veel flinterdunne getypte A4-tjes ontvangen met informatie. Nooit zal ik de reuk van sigarenrook vergeten die vrij kwam bij het openen van zijn brieven.

Gegevens genoeg dus. Wat doe je er mee! Zouden er mogelijkheden zijn om deze schat aan gegevens te publiceren?

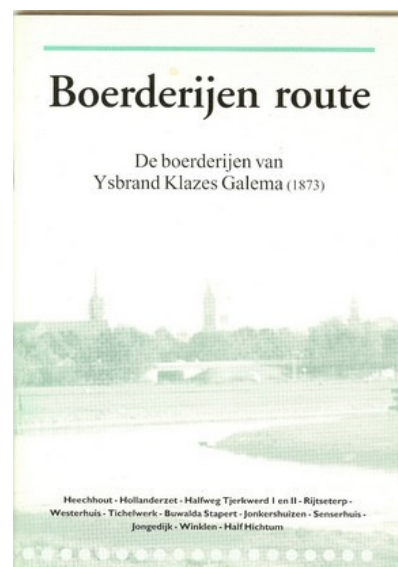
Toen een collega van mij die zich met dezelfde hobby als ik bleek bezig te houden mij enige tijd later een boekje toonde over zijn familie dacht ik meteen dat wil ik ook. Inmiddels had ik ook kontakt gelegd met de familievereniging Van der Kooy. Die bleek een familiekrant uit te geven. In elke uitgave werden steeds delen van de genealogie gepresenteerd. Iets om verder over na te denken?

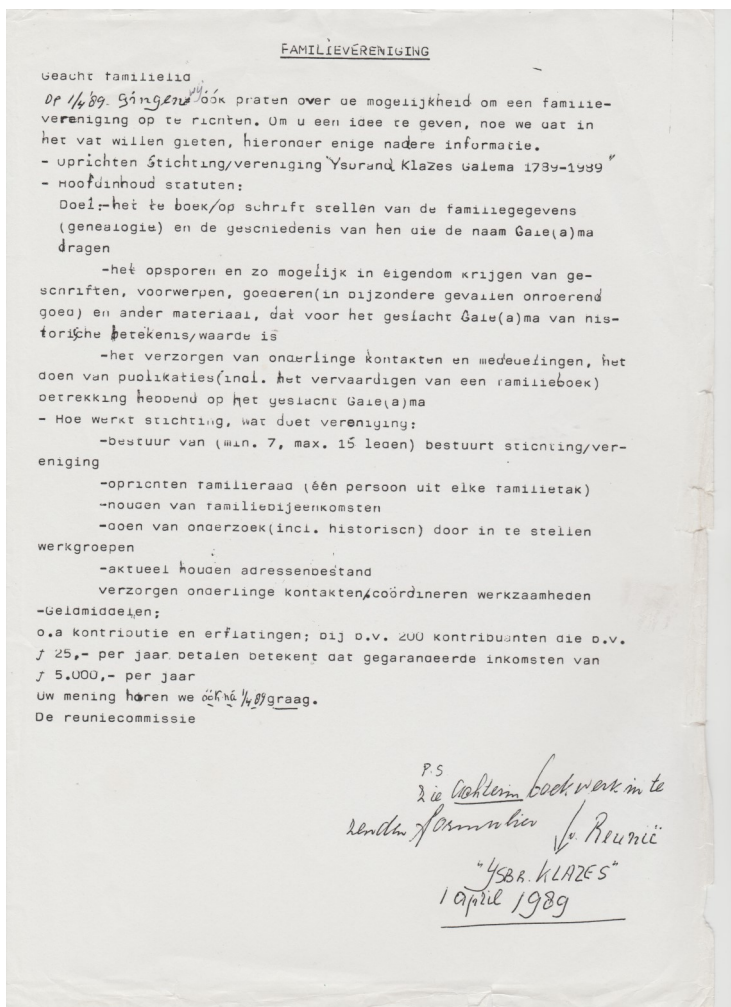
Uiteindelijk heb ik besloten om van de familie van mijn echtgenote Annie Mijnders de gegevens uit de burgerlijke stand te verzamelen. Dus op naar het Rijksarchief in mijn woonplaats, om daar te leren omgaan met tienjarige tafels en het raadplegen van geboorte- trouw- en overlijdensaktes van de Burgerlijke Stand vanaf 1812 en nog veel meer, zoals bijvoorbeeld de doop- trouw en begraafboeken van voor die tijd. Het leverde een schat aan informatie op. Uiteindelijk heeft dit in 1980 geresulteerd in een bescheiden boekwerkje van de stamboom van mijn schoonvader.

Tegelijkertijd bleef ik speuren naar mijn familieleden in het hele land en daar buiten, voornamelijk per brief. Iemand een e-mailtje sturen was er toen nog niet bij. Dat leverde soms iets op soms ook niet. Dat was bijvoorbeeld niet het geval bij een brief verzonden aan een adres in New York. Daar zou een nazaat wonen van Michiel een geëmigreerde broer van mijn overgrootvader. De brief kwam "undelivery" retour.

Ook ging ik familie thuis bezoeken. Dit heeft mij onder andere gebracht bij Monica van Opstal en haar moeder Catharina Galema in Antwerpen en Brussel. De laatste was een nicht van mijn overgrootvader en communiceerde voornamelijk in de Franse taal. Ondanks die drempel leverde het bezoek toch mooie informatie op. Inmiddels was ik met mijn gezin verhuisd naar Bedum. Het kontakt met IJsbrand bleef ondanks de afstand. Pater Sijbrand overleed in 1975. Nu ik dichterbij Friesland was gaan wonen, was ik toch van plan, om mijn roots (nog) verder te onderzoeken.

Ik dacht daarbij ook aan het opzetten van een familievereniging. Zou het wat zijn om een en ander in breder verband te realiseren! Zou het mogelijk zijn om op die manier te zijner tijd een familieboek uit te geven? Die gedachte bleef bij mij sluimeren.

Toen er in 1985 een reünie van de kinderen en kleinkinderen van Gerardus Galema en Ijtje Teernstra (mijn pake en beppe) werd georganiseerd kreeg ik de gelegenheid een kloek boekwerkje te maken met daarin opgenomen de stamboom van mijn directe voorouders. Een goede oefening voor het grotere werk later! Intussen bleef ik op zoek naar familie en bloedverwanten. Deze zoektocht bracht mij met nogal wat personen in contact. Onder andere in Hoorn bij Maaïke en haar vader. Bij een familie Galema in Rotterdam, stammend uit de Galjema's van Hardegarijp. In Aduard bracht het mij bij Pieter en zijn moeder Nel uit de Welsrijpster familie. En in Heerenveen bij Jan en Tecla. Ook Joseph heb ik mogen bezoeken in Breda. En niet te vergeten Evert en Liesbeth in Bunnik. Ook had ik een ontmoeting met Teake Galama in Slootdorp. Met sommigen van hen bleef het bij vluchtig contact. Bij een anderen vriendschap voor het leven.

In 1986 kwam ik Teake Galama bij toeval weer tegen in het provinciaal archief van Friesland in Leeuwarden. Hij viel mij meteen op toen ik hem zag met zijn martiale witte bakkebaarden en ringbaardje. Alle gevonden informatie schreef hij woordelijk over in plaats van te vragen om een kopie. Hij vond een kopie maar niks. Met hem ontstond een briefwisseling. In een van mijn brieven heb ik geschreven dat ik met Jan Galama uit Reduzum in contact was gekomen. Ja,

schreef hij laconiek terug, die man ken ik. Het is mijn zoon. Het jaar daarop had ik met Jan contact. Wat bleek? Hij was al een tijdje, met een aantal verwanten, van plan om de veelheid aan informatie waar hij over beschikte, onder andere van zijn vader, zijn oom Ysbrand uit Bunnik en de in 1977 overleden notaris George Galema uit Sneek, te bundelen en te verspreiden onder de Gale/ama's. In een familieboek? Via een familiereünie of familievereniging? Uiteindelijk heeft een en ander geleid tot een eerste bijeenkomst met gelijkgestemden (onder wie ikzelf); verenigd in een reüniecommissie. Besloten werd daar om inderdaad een reünie te organiseren. Uitnodigingen werden verzonden. Plaats van samenkomst De Doele in Bolsward op 01-04-1989. Deze middag werd "een pracht middag om nooit weer te vergeten" zo werd gemeld in het eerste nummer van de inmiddels opgerichte familiekrant met de weidse naam "De Galama's en Galema's door de eeuwen heen". Het succes was mede te danken aan de publicatie van "de paedwizer", beter bekend als het Blauwe Boek, vervaardigd door Jacob IJsbrand Galama uit Bolsward.

Dit smaakte naar meer. Om de activiteiten te kunnen voortzetten werd er een (voorlopig) bestuur gevormd voor een nog op te richten stichting. Bestuursleden werden Jacob Galama uit Bolsward, Jan Galama uit Reduzum, Johannes Galama uit Nijmegen, Truke de Boer-Galama uit Heerenveen en ikzelf. Op 25-09-1992 passeerde de notariële akte. Daarmee was de stichting officieel een feit. Vervolgens werd geprobeerd voor elke familietak een contactpersoon te vinden. Dat werden er uiteindelijk bijna twintig. Zonder hen waren wij als bestuur er nooit in geslaagd om de broodnodige aanvullende gegevens te verzamelen voor het uit te geven boek. Want daartoe had het bestuur inmiddels besloten. Aan de regelmatige bijeenkomsten van het bestuur met de contactpersonen bewaar ik nog steeds dierbare herinneringen. Te meer daar er naast het bespreken van serieuze familie zaken ook plaats was voor informele ontmoeting en gesprek.

Als voorloper op het familieboek werd op de tweede familiereünie in 1994 een boekje gepresenteerd vervaardigd door Joseph Galema uit Breda. De "Boerderijen route". Een routebeschrijving langs de dertien boerderijen ooit bezit van IJsbrand Klazes. Ik herinner mij nog dat ik met de samensteller en een paar familieleden de tocht langs deze boerderijen heb gemaakt. Het was een belevenis om kennis te maken met de bewoners; hen te informeren

over de plannen of een foto te maken van hun boerderij. Het is een "plesante" middag geworden; die tocht door het Friese landschap.

De reünie die op 16 april plaats vond kreeg van te voren vrij veel aandacht van de schrijvende pers en in de ether. Als hoogtepunt van die dag heb ik de aanwezigheid van mijn verre voorvader IJsbrand Klazes ervaren. Joseph Galema uit Breda, in zijn vermomming sprekend gelijkend op IJsbrand Klazes, bracht het verhaal van diens inspectie van zijn dertien boerderijen met verve.

Inmiddels was door het bestuur besloten op de reünie in 1999 het familieboek te presenteren.

Werk aan de winkel dus. Ik had het genoeg te mogen plaats nemen in de werkgroep "Familie te boek". Samen met Maikel Galama uit Groningen en Annemieke Galema uit het Groningse Winsum. De laatste had inmiddels de bestuurstaak van haar tante Truke overgenomen. Annemieke was bereid de redactie op zich te nemen, Maikel de afrondende onderzoeken en ik het auteurschap.

Zowel bestuur als de contactpersonen kregen wij mandaat "om alles in het werk te stellen de uitgifte van het familieboek te realiseren". Wij konden dus aan de slag om de berg aan paperassen tot een leesbaar boek te transformeren. Regelmatig staken wij drieën de koppen bij elkaar om de voortgang te bespreken en bijzonderheden uit te wisselen. Als auteur heb ik het best een hele kluit gevonden om in nog geen vijf jaar te komen tot het redigeren van fatsoenlijk leesbare teksten. Zonder de fijne redactionele ondersteuning van Annemieke was mij dat niet gelukt. Ook de broodnodige ondersteuning van Maikel bracht heel wat nieuwe feiten aan het licht. Met de uitgever Profiel in Bedum verliep het contact eveneens heel prettig. Al zat ik wel af en toe in de piepzak of we de dead-line niet zouden overschrijden, want niet alleen de tekst moest tijdig gereed zijn, ook de foto's, de lay-out en de keuze van de omslag. Er viel dan ook een last van mijn schouders dat de presentatie van het familieboek op 17 april 1999 kon plaats vinden, inclusief het familiewapen. Het eindresultaat was dat negen families met de naam Galama en Galema er een plaats in hadden gevonden. Wel spijtig dat ik heb moeten besluiten zelf niet aanwezig te zijn bij de presentatie. Mijn activiteiten voor de familievereniging heb ik daarna beëindigd.

Maar zoals het gaat met een liefhebberij, familieonderzoek is min of meer een gezond virus. Het blijft je bezig houden, met als resultaat dat ik de afgelopen jaren nog een drietal familieboeken heb samengesteld en uitgegeven. Van de Jellesma's en mijn schoonfamilie; afgerond in 2008.

Daarna heb ik mij onledig gehouden met het verzamelen van gegevens van diverse boerderijen die ooit zijn -of thans nog- worden bewoond door Gale/ama's. Het uiteindelijke resultaat van dit alles is geweest dat ik veertig boerderijen heb kunnen beschrijven, met verwijzing naar circa 65 globaal beschreven sates in de annotaties: een ordner met ruim tachtig bladzijden tekst.

Nu ben ik bezig met het analyseren van de bezittingen van de Meylema's in de voormalige gemeente Hennaarderadeel. Ook die ben ik van plan vast te leggen voor het nageslacht.

Tussen de bedrijven door heb ik ook nog kans gezien een overzicht van mijn kwartierstaat samen te stellen. Dat houdt in dat je zowel van vaders - van moeders zijde je voorgelacht uitzoekt. Uit mijn naartoe zoektocht blijkt dat ik inderdaad adellijke voorouders heb die eindigen bij de Friese koningen en met mij iedere Galama en Galema die Dieucke Jans als voormoeder heeft. Naast diverse forums op het internet en uitgebreid "gogelen" was een belangrijke bron bij deze zoektocht de "Bevindingen van een onderzoek" uit 1992 van de hand van Loes van Aggelen, dochter van IJsbrand Galema uit Leidschendam waarmee ik dit verhaal begon en daarmee is de cirkel rond; meer dan vijftig jaar later.

Bedum, 25-10-2016
Gerard Galema

Foto's uit het familieboek

Een sprong in het diepe

23 juli 2016, Leeuwarder Courant, Johann Mass, foto C.v.d.Veen

Het Friese fierljeppen verliest binnenkort een topper en het Friese vrouwenkaatsen een achterinse, die zichzelf subtopper noemt. Oane Galama en zijn vrouw Renske Terwisscha van Scheltinga kiezen voor een nieuw bestaan in Nieuw-Zeeland. De huurwoning van Renske Terwisscha van Scheltinga (28) en Oane Galama (31) aan de rand van Wiuwert vertoont weinig sporen van een

naderende emigratie. Er is nog geen doos gepakt, nog geen schilderij van de muur gehaald. Er wordt nog volop in het nu geleefd. Hooguit is er die intrigerende foto, gemaakt tijdens een reis naar de Verenigde Staten, die een zekere hang naar avontuur en het onbekende verraaft. It sjit no wol op”, zegt Oane Galama. We moatte hjoed of moarn noch in oantal papieren opstjoere nei Londen, dat komt allegearre hiel krekt. Se wolle allinne sûne minsken talitte yn Nij Seelân en jo meie gjin strafblêd ha. No, dat sil wol los rinne. We binne gjin swakke minsken en hawwe ek gjin krimineel ferline....Al is it dus noch net hielendal wis, we gean der fanút dat we op 15 septimber dy kant úgeane mei in wurkfisum foar trije jier. Met ‘dy kant’ doelt de regerend Fries kampioen fierljeppen op Auckland, de stad in het noorden van Nieuw-Zeeland waar jaarlijks tal van emigranten neerstrijken, allemaal gescreend en onderzocht tot op het bot. De komende drie jaar-en wie weet langer-zal het leven van de twee Friezen zich daar afspelen. Dat betekent dat er tegelijk een abrupt einde komt aan hun sportcarrières. Renske Terwisscha van Scheltinga hield altijd al van reizen. Als tiener was ze een jaar au pair in de buurt van Barcelona. Ze kwam in januari van dit jaar op het idee om voor een nog langere periode haar vleugels uit te slaan. De kaatsster, geboren in Reahûs en opgegroeid in een echt kaatsersgezin, is in het dagelijks leven hydroloog (deskundige op het gebied van grondwater). In Nieuw-Zeeland krijgt ze de mogelijkheid om de komende drie jaar te promoveren aan de universiteit. Ze gaat rivieronderzoek doen, samen met twee andere Europeanen. Ze heeft daarvoor een beurs gekregen. Het is een kans die ze niet wil laten lopen. “Ik fyn”, zegt ze, “asto hjir wenjen bliuwst, dan witst watst krijst. Dat laket my earlik sein net sa oan. Ik mei graach der opút gean en werris wat nijs besykje, sjen wat der noch mear te keap is yn ‘e wrâld. Ik wol graach ûnderfine hoe as it is om op in oar plak te wenjen. Dat is kompleet hiel oars as fakânsje, it jout in hiel oar gevoel. Jo sykje folle mear kontakt mei oare minsken. Minsken en jo kinne de tiid nimme om it lân te ûntdekken.” Oane Galama heeft met interesse geluisterd naar zijn vrouw. Hij zegt dan: „It neidiel fan fakânsje is dat ik my nei in pear wike altyd nutteleas begjin te fielen. Dan wol ik wer oan it wurk. It liket my geweldich om yn sa’n lân te wurkjen. Als iemand Renske Terwisscha’s wens begrijpt om nieuwe wegen in te slaan op werkgebied, dan is het haar echtgenoot. Oane Galama, hikke en tein in It Heidenskip, promoveerde zelf vorig jaar in zijn vakgebied watertechnologie op het onderwerp “ontzouting van zeewater”. Terwijl zijn vrouw onlangs drie weken voor haar huidige werkgever Vitens als hydroloog aan het werk was in Rwanda, hield de fierljepper zich bezig met een project bij de Afsluitdijk. Galama zegt zijn baan op en ziet straks wel wat in Nieuw-Zeeland op zijn pad komt. Ik hie ek in beurs oanfrege by in universiteit yn Nij Seelân, mar dat giet net troch”, zegt hij. Ach, ik fynd der aanst wol wat yn ‘e agraryske wrâld of yn de suvelsektor, en nei wettertechnology is dêr ek wol fraach.” Zij: „Hast yn Auckland mear”. Het stel keert in principe na drie jaar terug naar Friesland, maar mocht het bevalen in Nieuw-Zeeland, dan blijven ze er mogelijk langer. Galama, nuchter: „trije jier is te oersjen.” Voorlopig is Renske Terwisscha van Scheltinga, premie winnares op de laatste frouljus-PC in Franeker, nog volop actief als hoofdklassekaatsster en Oane Galama, regerend Fries kampioen fierljeppen, jaagt nog in volle vaart op records. Willen ze nog iets bereiken - een nieuwe prijs aan hun palmares toevoegen - dan moeten ze haast maken. Oane Galama: „Wat prizen oan belanget ha ik alles wûn wat ik winne woe. Ik ha Nederlânsk kampioen én Frysk kampioen west. Benammen mei dy lêste bin ik hiel bliid mei, mar winnen ha ik eins noait belangryk fûn. Ik wol foaral fier springe. Nei myn idee ha ik noch lang net it bêste út my sels helle. Der concentreer ik my yn dit lêste fierljepjier foaral op. Ik wol superfier springe en dat sit der ek yn. It moat

der allinne even út komme. Perfeksje, dêr stribje ik nei: Leaver dé perfekte prongs as tsien titels. Zij is daarin wat bescheidener. Renske Terwisscha van Scheltinga is de laatste jaren actief op de hoofdklasse, maar ziet zichzelf vooral als 'best of the rest'. „Ik kin aardich mei, mar ha net it talint of de mentaliteit dy't oaren hawwe. Eartiids bongeale ik altyd tusken de earste en de haadklasse yn. Ik bin stadichoan heger kommen en win wolris in pryske, mar it hat no moai west, ik ha alle keatsfjilden sjoen. Ik bin net mear sa fûl as ik west ha. It spul sil ik misse. Ik fyn it hearlik om te keatsen. De keatsbal en de want geane dus mei nei Ni-Seelân. Ruim negen jaar geleden leerden de twee elkaar kennen. Renske's broer Sytze, als kaatser winnaar van de Freulepartij in Wommels in 2002, was een klasgenoot van Oane van het Van Hall instituut. Van het een kwam het ander. Een kleine twee jaar geleden trouwden Renske en Oane in It Heidenskip. Reizen deed het stel tot dusver meestal in de herfst of in de winter, buiten het kaats-en fierljep-seizoen om. Hij: „De sport moast it ta litte. Stêden hawwe we yn de regel gau besjoen. We geane graach bûtenút. We meie graach sjen hoe as de minksen wenje. De natoer is it moaiste.” Zij: „We binne it leafst wat aktyf.” Hij: „Sa wiene we ris yn Noarwegen. Dêr koest de hiele dei op paad wêze en net ien tsjin komme. Dêr hâlde wy fan. Diel útmeitsje fan de wildernis. De wijde wereld lonkt altijd. Toen Renske Terwisscha van Scheltinga haar wens overbracht om in het buitenland het traject voor haar promotie in te gaan, stond Canada bovenaan hun lijstje. Andere opties waren de VS, Australië, Nieuw-Zeeland en eventueel Scandinavië of Spanje. „In lân dêr 't jo jo gau settelje kinne en de taal net in al te grutte barriêre is”, zegt de kaatsster. „Oane hie foar syn wurk ek wol nei Azië of Afrika kinnen, maar dêr hie hy net sa'n sin oan.” Ze vullen elkaar aan op meerdere vlakken. Oane Galama koos als inwoner van 'It fierljeppersdoarp' op jonge leeftijd voor het fierljeppennadat hij eerst gekaatst had in Workum. Door haar relatie met Oane raakte Renske een jaar of zes geleden besmet met het fierljepvirus. Ze bleek aanleg te hebben, deed zelfs mee aan wedstrijden op het tweede niveau, totdat ze een zware knieblessure opliep. Het kostte haar een hele kaatsseizoen. Met het fierljepen was het sindsdien definitief voorbij. In dezelfde periode kampte Oane Galama met een hardnekkige rug kwetsuur, die hem bijna drie jaar kostte. „Ik bin sûnt dy blessuere better wurden, ek mentaal. As alles yn oarder is, kin ik de 22 meter helje. It Nederlânsk rekord van Bart Helmholt is al trije jier myn doel. Ik wit dat ik it yn my ha.” Renske Terwisscha van Scheltinga lacht. „Dan hast noch oardel moanne de tiid.

Uit de Krant

Rusland wil kennis van Nederlandse veehouders.

Sjoerd Galema, een Friese melkveehouder, doet ook zaken in Rusland. Hij is mede-eigenaar van een grote melkveehouderij ten zuiden van Moskou. Samen met een Russische partner houdt hij daar 1200 koeien.

Volgens Galema is het niet eenvoudig voor Nederlandse melkveehouders om geld te verdienen in Rusland. Hij is jaren bezig geweest om een goede betrouwbare Russische partner te vinden en dat is volgens hem essentieel om in Rusland te kunnen ondernemen.

"Met het oog op de Russische cultuur en de bureaucratie is het praktisch om een betrouwbare Russische mede-eigenaar te hebben of op zijn minst een Russische boerin die de taal spreekt en de cultuur kent", aldus Galema.

Galema is bezig nog een bedrijf op te zetten in de buurt van Nizhnynovgorod. Samen met de Russische eigenaar van een groothandel in zuivel en vlees wil hij 3000 koeien gaan houden. Zijn Russische compagnon wil met Nederlandse hulp de aanvoer van melk beter kunnen garanderen.

Lely, de grootste producent en exporteur van melkrobots ter wereld, neemt deel aan het project van Galema. Het Nederlandse bedrijf uit Maassluis gaat 20 melkrobots leveren. Lely wil laten zien dat de Nederlandse technologie ook voor hele grote bedrijven efficiënt kan werken.

Het project van Galema wordt op hoog niveau ondersteund door de Russische en de Nederlandse overheden. Vanwege de internationale spanningen met Rusland wordt met dit soort handelscontracten niet nadrukkelijk de publiciteit gezocht.

**LAAT ONZE STICHTING NIET IN DE STEEK,
KOM OP 8 APRIL 2016 NAAR
„DE BREDE TAFEL“
In „NOFLIK“ IN EASTEREIN .**

Familiereünie van nichten en neven met aanhang van Bernard Ysbrands Galema en Anne Maria van der Meer

De nazaten met aanhang van Bernard Ysbrands Galema (kleine foto midden) en Anne van der Meer kwamen op 17 juli 2016 bijeen in Soest om van daar uit een bezoek te brengen aan paleis Soestdijk. Voor de oudste aanwezige, Willy Galema-Kramers, een nostalgisch bezoek. Net teruggekeerd uit Nederlands Indië werd ze opgevangen door familie in Den Haag, het toenmalige fotoatelier Franz Ziegler. Met hen ging ze regelmatig mee naar Soestdijk om hen te helpen bij het maken van foto's van de koninklijke familie. Leuke herinneringen in het paleis opgedaan, werden gedeeld met de jongere generatie. De dag werd afgesloten met een reuze pannenkoek in de buurt van het Paleis.

Uit de oude doos: Bruiloft van Helena Ysbrands en Jan Tijssen in 1906, rechts op de foto: Bernard Ysbrands en Anne Maria Galema van der Meer

“ÚS SITTE”

Het bestuur van de Stichting is steeds op zoek naar donateurs die ook een (familie) steentje willen bijdragen. Voor informatie spreek een van de bestuursleden aan.

